

Sygn. akt I CSK 416/15

POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa H. L.
przeciwko M. L., P. L. i X. L.
o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 marca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanych
od wyroku Sądu Okręgowego w T.
z dnia 4 grudnia 2014 r., sygn. akt I Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej pozwanych
do rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Pozwani zarzucili zaskarżonemu wyrokowi Sądu Okręgowego z dnia 4 grudnia 2014 r. naruszenie art. 10 u.k.w.h. w związku z art. 618 § 3 k.p.c., naruszenie art. 10 u.k.w.h. w związku z art. 1 ust. 5 i art. 5 pkt 2 ustawy z dnia 26 października 1971 r. o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych i art. 31 § 1 k.r.o., a także naruszenie art. 31 § 1 i art. 33 pkt 2 k.r.o. w związku z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1971 r. o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych i art. 5 k.c.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadnili oczywistą jej zasadnością.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne uchybienia przepisom prawa, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna *prima facie*, bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, z dnia 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11). Innymi słowy, przytoczone w skardze kasacyjnej okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por. T. Wiśniewski, w: H. Dolecki, T. Wiśniewski, red., Kodeksu postępowania cywilnego. Komentarz, t. II, Warszawa 2010, s. 233 i 234). W sprawie nie ma

podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia żadnego z przepisów prawnych powołanych w skardze kasacyjnej pozwanych.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej pozwanych do rozpoznania.

aw